

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวและแบบเก็บตัวที่เรียนการใช้ภาษาอังกฤษด้วยสถานการณ์จำลอง ผู้วิจัยนำคะแนนของกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าคะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด ค่ามัชฌิม เลขคณิต ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าอัตราส่วนวิกฤต (t) ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการใช้ภาษาอังกฤษ จำแนกตามลักษณะบุคลิกภาพ

บุคลิกภาพ	N	คะแนนสูงสุด	คะแนนต่ำสุด	$\bar{X}$	S.D.	t
แบบแสดงตัว	24	31	16	24.33	3.52	2.35*
แบบเก็บตัว	24	29	11	21.58	4.54	

* $P < .05$

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวมีคะแนนสูงสุด เท่ากับ 31 และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 16 ส่วนนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวมีคะแนนสูงสุด เท่ากับ 29 และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 11 นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวมีมัชฌิม เลขคณิตสูงกว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว โดยนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวมีค่ามัชฌิม เลขคณิต เท่ากับ 24.33 และนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว มีการกระจายน้อยกว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว

จากการเปรียบเทียบค่ามัชฌิม เลขคณิตของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวกับนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว โดยการทดสอบค่าที (t-test) ได้ค่า t เท่ากับ 2.35 แต่ค่าที่จากตารางค่า t แบบสองทางที่ระดับชั้นของความเป็นอิสระ $(n_1+n_2-2) = 46$ ณ ระดับความมีนัยสำคัญ .05 เป็น 2.021 ซึ่งต่ำกว่าค่า t จากการคำนวณ จึงสรุปได้ว่า ผลต่างระหว่างมัชฌิม เลขคณิตของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวและนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้